

Warszawa, dnia 6 października 2010 r.

402/10

DL-P I 070-1/10 |/|

dot. BPS/KU-034/947/2/10

Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Przewodniczący Komisji Przewodniczący,

W odpowiedzi na pismo z dnia 19 sierpnia 2010 r., BPS/KU- 034/947/2/10, w sprawie opinii o *projekcie ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska* (druk senacki nr 947), uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Przedłożony projekt zawiera propozycje dotyczące:

- wskazania podmiotu właściwego do prowadzenia egzekucji środków pieniężnych (nawiązek i świadczeń pieniężnych) orzeczonych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,
- wskazania podmiotu zobowiązanego do pokrywania zaliczek na egzekucję należności Funduszu,
- rozszerzenia delegacji ustawowej do wydania aktu wykonawczego określającego wzór raportu z wykorzystania dotacji i zasad gospodarki finansowej Funduszu.

Z uzasadnienia projektu ustawy wynika, że motywem podjęcia inicjatywy ustawodawczej jest dostrzegany przez Komisję Ustawodawczą Senatu brak w *ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. Nr 40, poz. 227) regulacji dotyczącej trybu egzekucji środków pieniężnych orzeczonych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej oraz regulacji określającej podmiot zobowiązany do pokrycia kosztów zaliczek na egzekucję należności Funduszu. Inicjatywa ta zmierza zatem do uzupełnienia regulacji powołanej ustawy, co – zdaniem projektodawców – pozwoli uniknąć wątpliwości interpretacyjnych przy jej stosowaniu.

Analizując argumenty zawarte w uzasadnieniu projektu ustawy należy zgodzić się z motywacją, jaka legła u podstaw opiniowanego projektu.

Czynności o charakterze wykonawczym w stosunku do orzeczeń sądowych, wydawanych – w wypadku sądów powszechnych – przez 365 sądów okręgowych i rejonowych, bez wątpienia nie powinny być realizowane przez Ministra Sprawiedliwości. W pełni zasadnie podniesiono więc w uzasadnieniu projektu, że *„niecelowym jest, z punktu widzenia konstytucyjnych obowiązków naczelných organów państwowych, aby dysponent Funduszu prowadził czynności egzekucyjne dotyczące orzeczeń niezawisłych sądów”*.

Proponowane w projekcie rozwiązanie przewidujące, że czynności egzekucyjne w zakresie windykacji należności i świadczeń pieniężnych zasądzonych na rzecz Funduszu będą prowadziły (w trybie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego) sądy, które wydały orzeczenie w I instancji, jest jednym ze sposobów rozwiązania zagadnienia egzekucji należności i świadczeń pieniężnych orzekanych na rzecz tworzonego Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Należy jednak mieć na uwadze, że rozwiązanie to zwiększy zakres obciążeń sądów czynnościami nie mieszczącymi się w zakresie wymiaru sprawiedliwości oraz ochrony prawnej, powodując wzrost zadań także w sferze organizacyjnej. Tym samym przyjęte w projekcie senackim rozwiązanie może negatywnie wpłynąć na

poziom wywiązywania się przez sądy z innych zadań, a w szczególności szybkość rozpoznawania spraw w postępowaniu karnym.

Propozycje zawarte w opiniowanym projekcie w sposób jednoznaczny rozstrzygają, z jakich środków mają być finansowane koszty egzekucji należności zasądzonych na rzecz Funduszu. Rozwiązanie to należy zaaprobować, gdyż usuwa ono lukę w przepisach powołanej wyżej *ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. nie zawierającej* w tym względzie stosownej regulacji.

Proponowane w projekcie zmiany dotyczące art. 43 § 8, 9 i 13 Kodeksu karnego wykonawczego wynikają z konieczności uwzględnienia przy regulacjach związanych z wydatkowaniem środków Funduszu wymogów stawianych funduszom celowym przez *ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych* (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.). Z tych powodów konieczne jest wskazanie, że beneficjenci otrzymują ze środków Funduszu dotacje celowe, z wydatkowania których są zobowiązani sporządzać raporty kwartalne i rozliczenie końcowe.

Propozycja ta nie nasuwa zastrzeżeń, podobnie jak propozycja rozszerzenia delegacji ustawowej do wydania aktu wykonawczego, określającego również wzór raportu z wykorzystania dotacji i zasad gospodarki finansowej Funduszu.

Wątpliwości wzbudza przepis końcowy projektowanej nowelizacji, zgodnie z którym ustawa miałaby wejść w życie z dniem 1 stycznia 2012 r. Rezultatem takiego rozwiązania byłoby utrzymanie przez okres 6 miesięcy, a więc pomiędzy dniem 1 lipca 2011 r. a dniem 31 grudnia 2011 r., stanu prawnego wynikającego z przepisów ustawy nowelizowanej, a następnie wprowadzenie w tym zakresie, z dniem 1 stycznia 2012 r., rozwiązań wynikających z projektowanej nowelizacji.

Mając na uwadze okoliczność, że projektowana ustawa jest ustawą nowelizującą inną nowelizację w okresie jej *vacatio legis*, celowe jest więc przyjęcie rozwiązania polegającego na objęciu ramami senackiej nowelizacji przepisu końcowego ustawy nowelizowanej, a więc ustawy z dnia 12 lutego 2010 r.

Ogółem wskazane powyżej wydatki związane z zatrudnieniem dodatkowych osób oraz utworzeniem etatów dla pracowników Ministerstwa Sprawiedliwości wyniosą 299.750 zł.

Jednocześnie chcę zaznaczyć, że wydatki związane z utworzeniem dodatkowych etatów niezbędnych do obsługi Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, zostały określone w Ocenie Skutków Regulacji ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. na kwotę 382.000 zł., a zatem wejście w życie przedmiotowego projektu nowelizacji, spowodowałoby oszczędności w wysokości 82.250 zł.

Oszacowanie w niniejszym zakresie dotyczy jednak wyłącznie kosztów w zakresie działania Ministerstwa Sprawiedliwości, należy natomiast mieć na uwadze okoliczność, że objęte senackim projektem rozwiązanie może skutkować wzrostem kosztów związanych z działalnością sądów, do zakresu właściwości których projekt przekazuje nowe zadania. Koszty te mogą być związane zarówno z koniecznością podjęcia określonych działań organizacyjnych, jak i ewentualnym zwiększeniem etatowej obsady sądów, celowym dla zapewnienia sprawnego wykonywania zadań związanych z egzekucją zasądzonych na rzecz Funduszu nawiązek i świadczeń pieniężnych, jednak ich bliższe oszacowanie na potrzeby niniejszej opinii nie jest możliwe.

Przedstawiona opinia jest opinią własną Ministra Sprawiedliwości, nie stanowi zaś opinii Ministra Sprawiedliwości jako przedstawiciela Rady Ministrów, o której mowa w art. 60 ust. 3 pkt 1 *uchwały Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 listopada 1990 r. - Regulamin Senatu* (M. P. z 2002 r., Nr 54, poz. 741, z późn. zm.).

z powołaniem

z upoważnienia
MINISTRA (SPRAWIEDLIWOŚCI)
Jacek Czaja
PODSEKRETARZ STANU